

VESTERBROS KVINDEGRUPPE.

Vesterbro Kvindegruppe startede i sept. 72 med at holde regionsmøder. Det var udadvendte møder over forskellige emner f.eks. ligestemsmøder og møder om EEC. Da vi nåede julen var vi kørt tør for emner, og tilslutningen var dalende. Vi fik heller ikke draget flere ind i arbejdet med at arrangere møderne. I januar gjorde vi status og fandt ud af, at det, vi bl.a. havde manglet, var en diskussion om hvem vi henvendte os til og hvorfor. Vi manglede et arbejdsgrundlag og en målsætning. Vi dannede så nogle læsegrupper for at blive bedre teoretisk funderede. I løbet af foråret stiftede vi bekendtskab med den norske kvindefront, og vi brugte deres arbejdsprogram som udgangspunkt for det arbejdsgrundlag, vi nu begyndte at gå i gang med at lave. Det var meningen, at vi, når vi havde udarbejdet arbejdsgrundlaget, straks ville gå i gang med at undersøge de lokale forhold på Vesterbro (børnehaver, kvindesygdomme osv.), og lave aktioner i kvarteret. Imidlertid savnede vi samarbejde med andre grupper og regioner. Man kan lave noget, når man er mange, men mere, når man er flere. Derfor startede vi også i læsegruppen en diskussion om måden at organisere sig på. Vi synes at koordinationen indenfor Rødstrømpebevægelsen er meget dårlig. Den meget løse struktur har de konsekvenser, at ingen føler sig ansvarlig for hvordan hele bevægelsen som sådan kører. Man er kun ansvarlig for ens egen lille gruppe. Nogle siger, at Rødstrømpebevægelsen fungerer uden ledere, men det mener vi ikke er tilfældet. Der vil altid udkrystalisere sig en lille gruppe af de mest aktive, som kommer til at fungere som ledere. Det er dem, man henvender sig til, det er dem, man kan få oplysninger fra. Da de imidlertid ikke er valgte og officielle ledere, er de ikke forpligtede til at sørge for, at alle oplysninger bliver spredt til alle grupper, og flertallet er udelukket fra at deltage i de beslutninger, der finder sted.

I denne forbindelse har vi også set på den norske kvindefronts måde at organisere sig på, og vi synes, at det lyder godt. Principet i organisationsformen formulerer de sådan:

Der er to mulige veje at gå i organisering af kvindefronten. Enten kan man følge mønsteret fra det traditionelle partiapparat med et hierki af repræsentative instanser. Eller man kan vælge en decentralisering og lægge stor vægt på fællesmøder. Vi foreslår, at kvindefronten i så stor grad som muligt bygger på det sidste. Vi tror, det er vigtigt, at organisationsformen bliver fleksibel, sådan at hver gruppe får så stor grad af selvstændighed som muligt. Arbejdsformen bør være aktiv demokratisk, og hvervenerne må gerne gå på omgang. Dette er særligt vigtigt, fordi mange kvinder kun har lidt erfaring med at arbejde i organisationer.

På den anden side mener vi også, at det er vigtigt at sikre en så stor grad af kontinuitet i organisationen som muligt, således at det er muligt at lægge planer for et vist tidsrum ad gangen, have en fast rutine, kunne

samordne organisationen til fælles aktioner osv. Det mener vi kræver, at ledelsen bør være fast for et relativt langt tidsrum (1/2 - 1 år), og at organiseringen af ledelsen bør være fastere end organiseringen af grupperne. Organisationens struktur er i korte træk følgende:

- a) Organisationen bør bygge på medlemskab (herunder definition af medlemskab).
- b) Grupperne er det stød, hvor organisationens grundlag bliver formet. Gruppernes udadrettede aktivitet skal være i overensstemmelse med organisationens arbejdsgrundlag. Gruppens arbejde bestemmes af dens medlemmer, afhængig af deres interesser, muligheder for at være aktive osv. Gruppen kan også tage initiativ overfor andre grupper eller overfor hele organisationen for at mere omfattende aktioner i gang.
- c) Kommunikationen finder sted via regionale kontaktmøder (en region = f.eks. København, Odense osv.), hvor der møder en kontaktkvinde fra hver gruppe.
- d) Indenfor hver region vælges et arbejdsudvalg. Dets opgave er 1/ at stå for den daglige ledelse af regionen, 2/ indkalde til fællesmøder, 3/ have kartotek over medlemmer i regionen, 4/ hjælpe til med at oprette nye grupper, 5/ I tilfælde af, at vi får en landsorganisation: have kontakt med andre arbejdsudvalg, og med landsudvalget, 6/ tage kontakt med andre kvindeorganisationer indenfor regionen, 7/ tage initiativ på egen hånd indenfor arbejdsgrundlagets rammer.
- e) Der holdes et landsmøde f.eks. en gang om året, hvor arbejdsgrundlaget diskuteres og fastlægges, og hvor landsudvalget vælges.
- f) Landsudvalget 1/ arrangerer landsmøde, 2/ følger beslutningerne fra landsmødet op, 3/ har ansvaret for kvindeorganisationens avis, 4/ holder regelmæssig kontakt med arbejdsudvalgene i regionerne.

Vi mener, at kvindebevægelsen for at komme videre nu må organisere sig. Der med følger også, at vi må have et fælles arbejdsgrundlag og en fælles målsætning. Det har været et stort handicap, at alle andre end os selv definerede, hvad vi stod for. Et fælles arbejdsgrundlag giver mulighed for at ændre den situation. Desuden vil et sådant arbejdsgrundlag også fungere som inspirationskilde for grupperne indadtil.

Arbejdsgrundlaget bør f.eks. indeholde en analyse af vores økonomiske, politiske, kulturelle og seksuelle undertrykkelse. Man kan dele vores undertrykkelse ind i forskellige områder, f.eks. i forbindelse med opdragelse, skole og uddannelse, arbejdslivet, vores krop, familien, det politiske liv.

Arbejdsgrundlaget må indenfor hvert område opstille krav, som vi må kæmpe for at få gennemført, for at kvindefrigørelsen på kort og længere sigt er mulig.

I september holder vi to møder, (begge i Ungdomscentret i Lyrskovsgade 4, kl. 19.30. Den 4/9 er for dem, der er interesserede i at høre nærmere om / diskutere forslaget om et fælles arbejdsgrundlag og en fastere struktur. Den 18/9 holder vi det andet møde, hvor de enkeltpersoner og grupper, der er interes-

serede i at arbejde videre med arbejdsgrundlaget, har mulighed for at koordinere det videre arbejde i opbygningen af en kvindeorganisation.

(Både vores forslag til arbejdsgrundlag og den norske kvindefronts organisationsvedtægter vil kunne fås på møderne).

Det ville være mægtig godt, hvis diskussionen omkring en kvindeorganisation også blev taget op i andre byer, - og at en landsorganisation kan blive en realitet. Vi tror det vil give inspiration og mod til alle i store som i små byer, at være en del af et større sammenhæng.

Selv om vi mener, at vores arbejde må foregå i en mere struktureret kvindeorganisation, kan en sådan kvindeorganisation jo stadig samarbejde med den øvrige kvindebevægelse på konkrete punkter, og det må også være en af dens opgaver.

(Vi henviser iøvrigt til referatet af fællesmødet (det interne blad nr.3), hvor vi diskuterede nogle af de ovenstående problemstillinger).

Mange hilsener fra
Vesterbro Kvindegruppe.

